

ÎN C H E I E R E

04 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Luiza Gafton, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Vitaminplus”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu răspundere limitată „Vitaminplus” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău cu privire la contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2017, prin care a fost admis apelul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău, casată hotărârea Judecătoriei Rîșcani, municipiul Chișinău din 27 decembrie 2016 și pronunțată o nouă hotărâre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La data de 30 septembrie 2016, SRL „Vitaminplus” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău cu privire la contestarea actelor administrative.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 17 iunie 2016, de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chisinau a fost întocmit actul nr. 3-553839 prin care s-a concluzionat diminuarea TVA aferentă bugetului cu suma de 105 578 lei și anume, pentru perioada L/03/2016 cu suma de 24 443 lei, pentru perioada L/04/2016 cu suma de 81 135 lei și prezentarea declarației privind TVA care conțin informație neautenticată pentru perioada fiscală L/03/2016 și L/04/2016.

Menționează că, prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 695/2/8 din 25 iulie 2016, SRL „Vitaminplus” i-au fost aplicate sancțiuni financiare pentru încălcarea legislației, și anume, s-a încasat la buget sumele impozitelor și plăților calculate în rezultatul controlului în mărime de 105578 lei, TVA diminuată, s-a încasat la buget majorare de întârziere, conform art. 228 alin. (2) și (3) Cod Fiscal, calculate în urma controlului în mărime de 897 lei pentru neplata în termenul stabilit a TVA aferentă bugetului, s-a aplicat amenda pentru încălcarea legislației fiscale și s-a încasat suma de 31 673 lei - amendă în mărime de 30 % pentru diminuarea TVA și 2000 lei amendă pentru prezentarea declarațiilor privind TVA pentru perioada L/03/2016 și pentru perioada L/04/2016 care conțin informație

neautentică, s-a dispus de a ajusta valoarea cheltuielilor cu suma de 625 687 lei, care nu sunt deductibile în scopuri fiscale.

Afirmă că, nu este de acord cu decizia nominalizată, deoarece de către SRL „Vitaminplus” nu au fost încălcate prevederile art. 102 alin. (1), art. 102 alin. (6) lit. b) din Codul Fiscal prin trecerea în cont a TVA în sumă de 105578 lei, conform facturii fiscale FA 2133478 din 01 martie 2016, FA 2133479 din 01 martie 2016, FA 2133483 din 03 martie 2016, FA 2133489 din 04 martie 2016, FA 2133492 din 07 martie 2016, FA 2133496 din 07 martie 2016, FA 2133499 din 09 martie 2016, primite de la SRL „Paller Grup”.

Declară că, la emiterea deciziei contestate, organul fiscal nu a luat în considerație faptul că, conform art. 102 alin. (6) Cod Fiscal, contribuabilul este în drept să atribuie la decontări cu bugetul TVA care este achitată sau urmează a fi achitată de la materialele sau serviciile procurate.

Astfel, SRL „Vitaminplus” sustine că, procurând anumite marfuri a achitat costul lor, achitând concomitent și sumele TVA, fapt ce se demonstrează prin dispozițiile de plată, iar ulterior, prin facturile TVA, a trecut la decontări cu bugetul sumele TVA de la procurările respective.

Remarcă că, după eliberarea facturii TVA, obligația de a achita aceste sume deja a revenit agentului economic care la momentul vânzării a încasat sumele TVA și a eliberat facturile TVA.

Indică că, motivarea organului fiscal precum că facturile fiscale nu au fost semnate de persoana responsabilă, în conformitate cu legislația, sunt neîntemeiate, or, prin aceasta organul fiscal a pus pe seama SRL „Vitaminplus” răspunderea pentru corectitudinea îndeplinirii facturilor fiscale, deoarece, în obligația cumpărătorului nu poate fi pusă obligația de a verifica personalul și funcțiile acestora din cadrul întreprinderii.

Relevă că, organul fiscal nu a indicat legea materială care obliga cumpărătorul să verifice funcția persoanei care a semnat factura fiscală eliberată de vânzător.

Solicită SRL „Vitaminplus” anularea deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 695/2/8 din 25 iulie 2016.

Prin hotărârea Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 27 decembrie 2016 a fost admisă acțiunea. A fost anulată decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 695/2/8 din 25 iulie 2016 asupra cazului de încălcare a legislației fiscale.

În susținerea poziției prima instanță a reținut că, organul fiscal, fără temei legal, a constatat diminuarea TVA de către contribuabilul SRL „Vitaminplus”.

La fel, prima instanță a constatat că, încălcarea prevederilor art. 102 alin. (1), (6) lit. a) și alin. (7) din Codul fiscal, menționată în decizia contestată nu pot fi apreciate ca o descriere a încălcării fiscale admise, deoarece reclamantul a respectat condițiile prevăzute de această normă, prezentând în ședința de judecată facturile fiscale, care confirmă achitarea valorilor materiale procurate de acesta de la furnizorul SRL „Paller Grup”.

Prima instanță a apreciat critic argumentele pârâtului precum că semnarea facturilor fiscale de către o persoană neîmpuțernicită duce la nulitatea acestora, deoarece întreprinderea acțiunilor ulterioare concludente, și anume, aplicarea sigiliului companiei, duce la manifestarea acordului de către persoana împuțernicită la continuarea raporturilor contractuale, inclusiv la confirmarea validității acestora,

care a dus la atribuirea caracterului autentic al acestora precum și la achitarea TVA în bugetul de stat.

Totodată, prima instanță a constatat necesitatea anulării deciziei nr. 695/2/8 din 15 iulie 2016, în partea ce ține de aplicarea unei majorări de întârziere în mărime de 897 lei, pentru neachitarea în termen a TVA, deoarece acțiunile contribuabilului nu întrunesc elementele unei încălcări fiscale, suma TVA fiind trecută legal în cont.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2017 a fost admis apelul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, casată hotărârea primei instanțe și pronunțată o nouă hotărâre de respingere a acțiunii.

Instanța de apel a considerat că, facturile fiscale eliberate de către SRL „Paller Grup” în perioada 01 – 09 martie 2016 lui SRL „Vitaminplus” au fost efectuate de către o persoană neîmputernicită și nu pot fi considerate ca documente justificative, deoarece potrivit declarațiilor lui Viorel Minciună, care în perioada 01 – 09 martie 2016, deținea funcția de administrator al SRL „Paller Grup” nu a împuternicit alte persoane de a completa și elibera facturi fiscale din numele persoanei juridice. Probe pertinente și admisibile ce ar confirma contrariul nu au fost prezentate.

Astfel, instanța de apel a stabilit că, prin acțiunile sale SRL „Vitaminplus” a dus la diminuarea TVA în a. 2016 cu suma de 105 578 lei, deoarece facturile fiscale FA 2133478 din 01 martie 2016, FA 2133479 din 01 martie 2016, FA2133483 din 03 martie 2016, FA2133489 din 04 martie 2016, FA2133492 din 07 martie 2016, FA2133496 din 07 martie 2016, FA 2133499 din 09 martie 2016 în baza cărora au fost executate obligațiile contractuale nu pot servi ca acte pertinente pentru trecerea în cont a TVA. Or, la încheierea tranzacțiilor recurentul urma să se asigure de veridicitatea facturilor fiscale în baza cărora a avut loc livrarea și/sau recepționarea mărfii.

Totodată, instanța de apel a constatat că reclamanta nu a prezentat nici instanței de fond nici instanței de apel probe prin care să confirme achitarea prețului mărfurilor cumpărate de la SRL „Paller Grup”.

La data de 22 iunie 2017, în termenul prevăzut de lege, SRL „Vitaminplus” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat motivele de fapt ale pricinii, menționând că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material interpretând în mod eronat legea.

Menționează că, instanța de apel a interpretat eronat prevederile art. 102 alin.(1) și alin.(6) lit.b) din Codul fiscal, deoarece nu s-a luat în considerație că, contribuabilul este în drept să atribuie la decontări cu bugetul TVA care este achitată sau urmează a fi achitată de la materialele sau serviciile procurate.

Consideră neîntemeiată concluzia instanței de apel precum că, facturile fiscale nu au fost semnate de persoana responsabilă, în conformitate cu legislația, punând în seama SRL „Vitaminplus” răspunderea pentru corectitudinea îndeplinirii facturilor fiscale, nefiind indicată legea materială care obligă cumpărătorul să verifice funcția persoanei care a semnat factura fiscală eliberată de vânzător.

Invocă că, SRL „Vitaminplus” procurând anumite mărfuri a achitat costul lor, a achitat sumele TVA, fapt demonstrat prin dispozițiile de plată, ulterior prin facturile TVA, a trecut la decontări cu bugetul sumele TVA de la procurările respective.

Susține că, SRL „Vitaminplus” nu poartă răspundere de activitatea SRL „Paller Grup”, deoarece o eventuală soluție, prin care s-ar refuza deducerea sumelor TVA, ar însemna că i se cere societății comerciale să suporte deplin consecințele furnizorilor săi care au omis să-și exercite obligațiile de plată a TVA în buget însă, asemenea povară, este excesivă asupra agentului economic, ceea ce perturbă balanța echitabilă care urma să fie menținută între cerințele interesului general al comunității și cerințele protejării dreptului de proprietate în sensul art. 1 din Protocolul nr.1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Prin referința depusă la data de 11 august 2017, Serviciul Fiscal de Stat a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil și menținerea deciziei instanței de apel ca fiind legală și întemeiată.

Susține că, Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 10 mai 2017, a examinat pricina sub toate aspectele, iar asupra argumentele expuse în recurs, instanța de apel s-a expus la judecarea pricinii în ordine de apel.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către SRL „Vitaminplus” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în cererea de recurs sunt similare argumentelor invocate atât în prima instanță, cât și în instanța de apel și sunt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, cărora instanța de apel le-a dat o apreciere corectă, având la bază cumulul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform art.130 CPC.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către SRL „Vitaminplus”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul SRL „Vitaminplus” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul Societății cu răspundere limitată „Vitaminplus” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Luiza Gafton

Mariana Pitic